

1 CORINTENI

2:10-16

ucenicie practică

2:10 Nouă însă

Dumnezeu ni le-a descoperit
prin Duhul Său.

Căci

Duhul cercetează totul,

chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu.

11. În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot așa: nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu. 12. Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile, pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său. 13. Și vorbim despre ele nu cu vorbiri învățate de la înțelepciunea omenească, ci cu vorbiri învățate de la Duhul Sfânt, întrebuițând o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești. 14. Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebunie; și nici nu le poate înțelege, pentru că trebuie judicate duhovnicește. 15. Omul duhovnicesc, dimpotrivă, poate să judece totul, și el însuși nu poate fi judecat de nimeni. 16. Căci „cine a cunoscut gândul Domnului, ca să-l poată da învățătură?” Noi însă avem gândul lui Hristos.

Diagramați textul biblic pe caietul de studiu, după modelul versetului 10, pentru a observa mai clar adevărul din text.

După ce așază „crucea lui Hristos” în centrul vorbirii și trăirii bisericii din Corint, Pavel trece la următorul adevăr esențial pentru viața și trăirea creștină, și anume: „lucrarea Duhului Sfânt” în noi și între noi.

„Hristos răstignit” ne îndreaptă atenția spre lucrarea mântuitoare în ce privește justificarea noastră ca păcătoși în fața unui Dumnezeu sfânt și adoptarea noastră în familia lui Dumnezeu prin nașterea din nou. În schimb, „Duhul Sfânt” ne atrage atenția în legătură cu continuarea lucrării mântuitoare în ce privește sfințirea și maturizarea, după ce am fost justificați prin credință și născuți din nou.

- Observați îmbibarea textului de mai sus de „Duh”, „duh” și „duhovnicesc”. Echivalentul latin pentru slavonescul „duh”, și care sună poate mai contemporan, este „Spirit”, respectiv „spirit” și „spiritual”. Observați distincția dintre „Duhul lui Dumnezeu”, „duhul omului” și „duhul lumii”; dintre spiritul lui Hristos și spiritul veacului.
- Corelați cu alte pasaje din Noul Testament care ne învață despre:
 - Duhul Sfânt ca persoană a Sfintei Treimi;
 - lucrarea Duhului Sfânt în cei necredincioși, dar și în ce credincioși (de ex. convinge de păcat - Ioan 16:7-12; călăuzire în adevăr - Ioan 16:13; naștere din nou - Ioan 3:3-8 etc.)
 - duhul omului (de ex. Gen. 2:7; 1 Corint. 6:20; 1 Tes. 5:23 etc.)
 - duhul lumii sau spiritul veacului (de ex. Romani 12:1-2; 1 Ioan 2:15-17)
- Discutați la grup, după ce ați studiat și meditat acasă, adevărurile principale din text. Găsiți moduri de a le aplica concret în viața noastră astăzi.
- Ce legătură este între Duhul lui Dumnezeu și omul duhovnicesc, duhul nostru, lucrurile duhovnicești, vorbirea duhovnicească?
- Care sunt realitățile spirituale pe care doar Duhul Sfânt le cunoaște și pe care ni le descoperă și nouă?
- Cine este „omul firesc” care nu poate înțelege lucrurile spirituale? De ce?
- Cum și când poate primi cineva Duhul lui Dumnezeu?
- Cum poate un credincios care are Duhul Sfânt în el să se lase călăuzit de „firea pământească”? (Galateni 5:16-26; Romani 8:12-17)

Aplicați adevărurile descoperite în textul biblic!

Duhul Sfânt cunoaște, cercetează și descoperă lucrurile spirituale.
 Duhul lui Dumnezeu mărturisește împreună cu duhul nostru că suntem înfiați.
 Duhul Sfânt ne învață prin vorbirea duhovnicească a Scripturii inspirate.
 Duhul lumii sau spiritul veacului este incompatibil cu Duhul Sfânt.